

[Korsgaard.]

indtil en vis Grænse, at det Amt, der bruger mange Penge, i Virkeligheden selv er nogenlunde uinteresseret i, om det er mange, tværtimod kunde jeg fristes til at sige: jo flere Penge de bruger, jo flere faar de selv i Kassen. Men ud fra den Betragtning maa jeg bestemt hævde, at en Lovprisning af Amterne, være sig Amter, der har Forbindelse med Storstrømsbroen, eller Amter, der har Forbindelse med Oddesund-Broen, er der saamænd ingen Grund til.

Endelig vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. N. Neergaard: Hvor kan det ærede Medlem nu forene sin Opfattelse af det, Amterne her gør, med, at han dog vist ogsaa er enig i, at Vejmillionerne i højere Grad end nu skal bruges til almindelige Vedjgifter? Jeg synes dog, det ærede Medlem maa give mig Ret i, at hvis dette Forslag vedtages, saa har man i Princippet i lang Tid, idet det jo selvfølgelig er Forudsætningen fra Amternes Side, bundet sig til, at Vejmillionerne skal vedblivende gives ud saa nogenlunde efter de samme Principper som nu. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem — naturligvis forudsat, at han ikke ogsaa paa dette Punkt er uenig med formentlig en meget stor Del af sit Parti — kan kombinere disse to Ting. Saa ogsaa fordi Forslaget efter mine Begreber i Virkeligheden fastlægger Vejmillionernes Fordeling ud i en lang Fremtid, synes det mig betænkeligt at vedtage Lovforslaget i dette Øjeblik.

Tange: Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre til de to ærede Ordførere for Regeringspartierne, som talte i Gaar. Jeg skal blot sige til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der fremdrog Forholdene i 1924, da vi gennemførte Lille Bælts Broen, at det er jo fuldkommen rigtigt, at Fler-tallet af mit Parti den Gang indtog en anden Stilling overfor den Bro, end vi indtager i Dag overfor det foreliggende Lovforslag, og det er ogsaa rigtigt, at det navnlig var afdøde Folketingsmand Jacobsen (Rudme), der den Gang gik stærkt imod Broen. Men naar det ærede Medlem vil drage en Sammenligning mellem de øjeblikkelige Tilstande i det danske Samfund og Tilstandene i 1924, tillader jeg mig at paastaa, at en saadan Sammenligning kan overhovedet ikke drages. Jeg er ikke blind for, at ogsaa i 1924 herskede der Usikkerhed i de danske Erhvervsforhold, men de økonomiske Tilstande i Dag er af en saadan Beskaffenhed, at en Sammenligning mellem Tilstandene i 1924 og Tilstandene nu kan overhovedet ikke drages.

Det ærede Medlem talte om Benzinafgiften paa en Øre, som han fandt ganske fortrinlig, og som han ikke tillagde saa overordentlig stor Betydning. Det kan jo ikke nægtes, at han dør indtager en Stilling, som i hvert Fald andre Medlemmer af hans Parti ikke indtager. Jeg vil henstille til det ærede Medlem at studere en Tale, som blev holdt i Landstinget for en Tid siden, da man drøftede disse Spørgsmaal dør — det var, da man talte om Ændringer i Motorafgiften. Da blev der holdt en Tale af det ærede Medlems Partifælle Hr. Gunnar Fog-Petersen, ogsaa om Benzinafgiften. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem vil studere den Tale, vilde han blive klar over, hvis han ikke er det i Forvejen, at den staar i direkte Mod-sætning til den Opfattelse, det ærede Medlem gjorde gældende her i Gaar.

Jeg ved selvfølgelig ikke, om disse to Opfattelser kan forenes, men det ærede Medlem Hr. Gunnar Fog-Petersen gik i den Tale meget afgjort imod en Forhøjelse af Benzinafgiften, idet han henviste til, at mindst 90 pCt. af de motorkørende, der bruger Benzin, bruger det i Erhvervsøjemed, og han var imod at paalægge dem en saadan Udgift — ganske vist til andre Formaal, men jeg maa gaa ud fra som givet, at han ogsaa vil være imod det i et Tilfælde som det, her er Tale om. Jeg skal i øvrigt sige et Par Ord om dette senere i de Bemærkninger, jeg har at gøre til den højtærede Minister.

Der er ingen i denne Sal, der er i Tvivl om, at den Tale, der i Gaar vakte mest Opmærksomhed, var den, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard holdt, hvori det ærede Medlem jo ikke lagde Skjul paa — det var enhver klar over —, at han ikke delte den Opfattelse, jeg havde gjort gældende som Ordfører for Fler-tallet af Partiet.

Dette, at det ærede Medlem holdt denne Tale, kan ikke forbavse, eftersom det er en gammel, vistnok ogsaa bekendt Erfaring, at indenfor mit Parti er man altid i disse Spørgsmaal, i Jernbanespørgsmaal og i den Forbindelse ogsaa Brospørgsmaal, gaaet efter sit personlige Skøn, man har aldrig taget det saadan rent partimæssigt. Derfor var jeg ganske klar over, at ikke alene det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, men ogsaa andre ærede Medlemmer af mit Parti ikke delte min Anskuelse i dette Spørgsmaal.

Naar det ærede Medlems Tale vakte saa stor Opmærksomhed, var det utvivlsomt, fordi det var den Tale, der langt stærkest og paa langt den bedste Maade, kan jeg vist sige, gik i Brechen for dette Forslag. Begge de ærede Ordførere for